

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

Spoštovane sopotnice, dragi sopotniki na naših bernskih poteh, dolgih celih 18 let!

Danes berete uvodnik, ki bo pospremil na pot med vas našo zadnjo številko klubskega glasila. Naš klub je konec januarja postal polnoleten. Menim, da smo delali vsa ta leta dobro, zavzeto in predano, vlagali smo svoje najboljše moči. Zato gre v uvodu najprej vsem, ki ste vsa ta leta delili z mano vse dobro in slabo, ki ste se prostovoljno vpregli v težak voz obveznosti, iskrena zahvala.

V zadnjih nekaj letih so odšli ljudje, ki so nosili največjo težo, ki so bili najbolj zaslužni za prepoznaven uspeh in strokovno rast kluba. Izgubili smo namreč **Rajka Rotnerja**, sodnika, ki je brez pomislekov izpolnjeval svojo prisego, da bo »ljubil in spoštoval bernske planšarske pse«. Te besede je ponavljal za mano, ko smo mu vročili žig Vzrejne komisije našega kluba in držal se jih je, dokler ni zmagala bolezen. Preko mavrice je odšel tudi **Vlado Smole**, prvi podpredsednik, ki je vedno znal najti rešitev in njegove trezne besede še danes manjkajo.

Bila so leta vzponov, pa tudi padcev.

Iz nič smo ustvarili uspešen klub, kjer se je skozi celo leto nekaj dogajalo. Naša spletna stran je dobivala vedno več obiskovalcev, mi, avtorji, pa pohvale, da smo zanimivi, informativni. Naši člani ste imeli za ceno letne članarine na voljo popoln servis, organizirana druženja in počitnice, informacije in nasvete 24/7, strokovnjake, popuste, oglaševanje legel ... Niso nas uničili niti dogodki, kot je bil odhod nekaterih komercialnih vzrediteljev, ki so s seboj iz kluba odpeljali tudi lastnike svojih mladičev. Pustili so le grenak okus, ki smo ga poplaknili z dobrim vinom na naslednjem pikniku. In slednjih je bilo v teh 18-ih letih veliko. Na prvem na Grofiji nad Stično se nas je zbralo preko 120, pelo, pilo in plesalo se je, berniji pa so se složno družili, prav tako kot njihovi lastniki. Na našem zadnjem uradnem druženju na letošnje Valentinovo nas je bilo sto manj.

Navezali smo prijateljske stike s klubi v tujini, kjer imamo ugled; dokler so nam razmere (beri: brezplačna nastanitve pri mojih sorodnikih zame in za vse moje klubske spremljevalce) v Švici to dopuščale, smo se redno udeleževali simpozijev o zdravju bernskih planšarskih psov. Res je, da razstave niso bile klubska prioriteta, pa vendar smo organizirali devet samostojnih specialk, v poprečju eno na dve leti. Gostili smo tuje sodnike in dajali priložnosti tudi domačim. Naše razstave so bile poznane po domačnosti in po »bernskih« pozornostih za vse razstavljalce, ne le za zmagovalce.

Za pristojnost, ki nam jo je priznala Kinološka zveza na področju vzreje, so tekle »krvave« bitke. Ves čas sem bila zagovornik koristi pasme, zato ni čudno, da sem na svoji kinološki poti spoznala mnoge ljudi. Trkala sem na vrata Veterinarske fakultete in so se odprla, pa na ministrova in tista na nekdanjem VURS-u. Povsod, še posebej pa v tujini so razumeli, kaj je za pasmo zares pomembno, le na Kinološki zvezi dolgo ne. In spet ne razumejo. Nikdar se ne bom sprijaznila z dejstvom, da se brez strokovnih argumentov dovoljuje vzreja tudi s potencialno invalidnimi psi, ki svoje hibe prenašajo na potomce. Na vprašanje ene od vzrediteljic: »Kakšna je pravzaprav razlika med psi z rodovnikom in tistimi brez, če lahko vzrejajo vsi po vrsti?« ne vem

odgovora, ampak zaupanje v slovensko vzrejo bernskih planšarskih psov je resno omajano. Kje boste torej kupili svojega naslednjega bernija?

Nikdar nisem štela, koliko klubskih dopisov sem napisala, koliko kuvert sem odposlala, koliko izvodov glasil sem vložila v vrečke, zalepila, naslovila in odnesla na pošto ... koliko klubskih daril sem okrasila, zavila v pakete in ob lepljenju naslovov mislila na vsakega od vas, ali mu bo darilce – skromno, a od srca – zares všeč. Na prste ene roke bi lahko naštel tiste, ki so mi sporočili svoj »hvala«.

Res prisrčen in velik HVALA pa mi je izrekel tisti del članov, ki ste bili prisotni na nedavni in zadnji skupščini. Pravzaprav ste me spravili v zadrego, ker darila – zelo lepe zapestnice – pa res nisem pričakovala. Prisotni ste seveda prevzeli stroške, morda tudi v imenu koga, ki ni bil prisoten, zato je vaše darilo toliko več vredno. Hvala vam, ker cenite moje napore in razumete, da je bil klub naš skupni »otrok«, ki je dosegel svojo polnoletnost, zato je čas, da odide svojo pot. Nobena nadomestna mama ali oče ga ni bil/a pripravljen/a sprejeti pod svoje krilo, niti najbolj sposobni in primerni izbranci ne, čeprav so člani upravnega odbora res zavzeto lobirali.

»Zalina pesem« iz Ene žlahtne štorije najbolje opiše moje razmišljanje tega trenutka: »Je slovo, a ni še konec... ko srce razširi svoje roke, objame vse, dobre, slabe dni ...«.

Do zadnjega diha, ki je, upam, še dovolj daleč, bom na strani bernskega planšarskega psa, s katerim delim svojih zadnjih 24 let. Z enim, dvema, tremi ... kupljenimi, vzrejenimi, posvojenimi – brez razlik. Vsak je malo moj, za vse me skrbi, za nobenega mi ni vseeno. Prav zato vam bom v imenu svojih somišljenic v naslednjem prispevku opisala, kaj vam ponujamo v »življenju po smrti« našega kluba. Za bernske ljudi dobre volje je vedno prostor in čas, je priložnost za druženje, je rama, ko jo kdo potrebuje, je moč, ko je zmanjka nekomu drugemu.

Nič ni več obvezno niti nujno potrebno, je samo lahkotnost novih odločitev, je sproščen korak po novih poteh z berniji ob strani. Ne bomo se preštevali, ne bomo osvajali rekordov in širili meja. Samo BOMO in če nas boste iskali, nas boste našli.

Srečno!

Mojca Sajovic

SKBPP JE PRENEHAL Z DELOVANJEM – KAKO NAPREJ?

Odločitev o prenehanju delovanja kluba, kot smo jo na predlog upravnega odbora sprejeli na letni skupščini, ni bila lahka. Na splošni vzklik »a ni škoda?« smo se vsi odzvali s pritjevanjem. Kljub temu, da klub v formalni obliki ne bo več obstajal (t.j. ne bo imel statusa pravne osebe, ne bo imel svojega transakcijskega računa in ne bo član Kinološke zveze Slovenije), bomo prav zato, ker se nam zdi škoda dosedanjih dosežkov, ohranili nekaj dejavnosti, seveda pod novo blagovno znamko MOJ BERNI. Za bernsko družbo pod novim imenom bomo skrbele Nina Barlič, Barbara Šolc in podpisana, prepričana pa sem, da bo z veseljem priskočil še kdo.

Najprej vam ponujamo servis s pomočjo naših spletnih strani. Statistika kaže, da so bile izjemno dobro obiskane in tega si želimo tudi v naprej. Želimo, da MOJ BERNI ostane informacijska točka za vse, ki si želijo imeti bernskega planšarskega psa, ki ga že imajo ali pa so zgolj ljubitelji pasme. Prav tako smo mnenja, da je za bodoče in nove lastnike izjemno pomembno, da dobijo informacije, ki so »komercialno« neobremenjene, strokovno podprte in imajo glavni poudarek na koristi pasme.

Kot veste, eno izmed naših spletnih orodij omogoča pošiljanje elektronskih sporočil vsem, ki so na klubskem seznamu. Vsekakor želimo ohraniti tudi ta del dejavnosti, saj se neprestano pojavljajo nove koristne informacije, dogodki in nasveti, še vedno vam bi radi predstavljali zanimiva izobraževanja in delavnice s kinološko tematiko, vas obveščali o kinoloških prireditvah (kot je npr. vzrejni pregled in razstava), pa poslali sem in tja tudi kakšen klic na pomoč ali vas obvestili o kakšnem izdelku, vrednem nakupa ali vsaj zanimanja.

Ker vam ne želimo niti ne smemo vsiljevati naše pošte, vas prosimo, da nam sporočite

a/ z odgovorom na elektronsko pošto, ki jo boste prejeli, ali

b/ pisno na naslov Mojca Sajovic, Predole 23, 1290 Grosuplje,

da NE ŽELITE več prejemati naše pošte. Če nam tega ne boste sporočili, vas bomo še naprej upoštevali kot prejemnike naših obvestil.

Vsekakor se bomo zavzeli, da bodo naši strokovnjaki, ki so tako prizadevno odgovarjali na naša vprašanja, ostali naši dragoceni spremljevalci in podporniki tudi v naprej.

Za vzreditelje želimo ohraniti poleg obstoječih nasvetov o vzreji, ki jih bomo posodabljali z novimi predpisi in spoznanji, tudi dve storitvi: objavljanje plemenk in plemenjakov v rubriki »Vzreja« ter objava napovedanih in poleženih legel v rubriki »Kupujete bernija?«. Pri iskanju vzrediteljev, ki načrtujejo bodoča legla, je vpogled v seznam psic z vzrejnimi dovoljenji, t.j. plemenk, zelo dobrodošla informacija, saj kupec lahko naveže stike z vzreditelji, še preden je leglo najavljeno, se pozanima za vzrediteljeve dosežke in načrte. Objava plemenjakov pa olajša izbiro vsem lastnikom plemenk, ki iščejo primerno vzrejno kombinacijo za naslednjo paritev. Tako upamo, da bomo lahko še naprej koristili tako vzrediteljem kot bodočim lastnikom, predvsem pa pasmi.

Ker vzdrževanje spletnih strani prinaša tudi določene stroške za zakup domene in za gostovanje, bomo vzreditelje, ki bodo oglaševali legla na naših straneh, prosili za prostovoljni prispevek, sicer pa bodo vse ostale storitve brezplačne, dokler bo tak način dela izvedljiv.

Na koncu ne smemo pozabiti na naša druženja. Ker za organizacijo prvomajskih počitnic ali piknika res ne potrebujemo formalne oblike organiziranosti, samo nekaj dobre volje in sodelovanja, smo se v zadnji zasedbi upravnega odbora strinjali, da v skladu z možnostmi poizkusimo tudi v bodoče organizirati srečanje, piknik, prvomajske počitnice S pobudami, idejami in organizacijskimi sposobnostmi ste toplo vabljeni k sodelovanju.

Mojca Sajovic

Povezovanje na Facebooku

V lanskem letu smo skupaj z vami redno osveževali Facebook stran našega kluba s fotografijami, videi in novicami o naših kosmatincih. Veseli smo, da ste nam sledili, všečkali naše objave ter podali komentarje. Zaradi ukinitve kluba smo se odločili, da ohranimo Facebook stran kot neformalna interesna skupina pod imenom Moj berni. Še naprej bomo torej objavljali dogodivščine z našimi berniji in dodajali uporabne vsebine za lastnike psov. Seveda pa vas v prvi vrsti vabimo, da tudi sami na časovnici skupine (<https://www.facebook.com/skbpp.bernskiklub>) objavite svoje aktivnosti z bernijem ali pa pošljete fotografije na spodnji e-naslov in jih bo objavila urednica FB strani.

Z urejanjem FB strani se bom v skupno zadovoljstvo še naprej trudila avtorica članka. Seveda bom vesela tudi vaših predlogov, ki mi jih lahko pošljete preko sporočila na FB ali pa na e-naslov pecar.mateja@gmail.com. Ostanimo prijatelji tudi na Facebooku!

Mateja Pečar

ZAPISNIK SKLEPOV REDNE LETNE SKUPŠČINE SKBPP,

ki je potekala v sredo, 14. februarja 2018,
ob 16.30 v dvorani Hotela Krona, Domžale

SKLEP ŠT. 1: Delovno predsedstvo, zapisnikar, overovatelja zapisnika in verifikacijska komisija so bili izvoljeni v predlagani sestavi.

SKLEP ŠT. 2: Dnevni red je bil potrjen v predlagani obliki.

SKLEP ŠT. 3: Poročila so bila soglasno potrjena, prav tako je skupščina razrešila predsednico in organe kluba.

SKLEP ŠT. 4: Skupščina je sklenila, da Slovenski klub za bernske planšarske pse preneha z delovanjem.

SKLEP ŠT. 5: Za izpeljavo postopka prenehanja delovanja kluba do izdaje odločbe o izbrisu kluba iz registra društev skupščina pooblasti Mojco Sajovic.

SKLEP ŠT. 6: Elektronski in papirni arhiv se hrani 2 leti na naslovu Mojce Sajovic. Finančne dokumente hrani računovodkinja v skladu z zakonom (5 let).

SKLEP ŠT. 7: Plačane članarine za leto 2018 v skupni višini 90,00 EUR se vrne članom.

SKLEP ŠT. 8: Po poplačilu vseh obveznosti klub preostanek sredstev na tekočem računu (ocena cca. 200 €) nameni društvoma Tačke pomagačke in Ambasadorji nasmeha (vsakemu polovico). Sredstva iz Bernijevega sklada (178,94 EUR) se vključijo v to vsoto, v kolikor se v času do zaprtja bančnega računa ne pokaže potreba po donaciji za pomoč bernskim planšarskim psom.

SKLEP ŠT. 9: SKBPP izda še eno številko biltena, v kateri obvesti člane o prenehanju kluba. Prav tako se povabi vse člane na predavanje, načrtovano ob prejšnjem sklicu skupščine, ki je odpadla.

SKLEP ŠT. 10: Z intelektualno lastnino kluba in preostankom promocijskega materiala razpolaga komisija v sestavi Nina Barlič, Barbara Šolc in Mojca Sajovic.

SKLEP ŠT. 11: Ohranijo se spletne strani pod novim imenom MOJ BERNI. Vsebine ureja M. Sajovic s pomočjo N. Barlič, M. Pečar in B. Šolc.

SKLEP ŠT. 12: Lastništvo domene se prenese na M. Sajovic.

Skupščina je bila zaključena ob 18.00.

Predsednica delovnega predsedstva: Nina Barlič

Zapisnikar: Barbara Šolc

Overovatelja zapisnika: Anica Ban, Slavko Ložar

KUPUJEMO ZA VAS

Končno učinkovit odganjalec klopov - TickHex® Spray - Natural tick control for dogs

Po mesecih - ali bolj letih - preizkušanja naravnih repelentov proti klopom, od katerih na žalost noben ni bil 100%, smo lansko pomlad končno našli rešitev, po kateri nismo pri nas dobili niti enega samega klopa! Za občutek porabe: v eni sezoni sem za moji dve punci porabila približno 3 steklenice. Tako, kot piše v navodilih, je povsem dovolj, če psa popršimo 1 - 2x na teden. Priporočamo!

<https://peterdobias.com/products/tickhex>

Mogoče samo še opozorilo: računajte, da boste po vsej verjetnosti pri naši carini plačali slovenski DDV (22%) od vrednosti pošiljke in stroške carinjenja.

Barbara Šolc

Ovratnica ali oprsnica? Dilema ali ne?

Nedavno sem na sprehodu opazila starejšo gospo s psičko, mešan-ko šarpeja. Lahko si predstavljate, da ne gre ravno za najmanjšega psa. Psička je imela zatezno ovratnico in ob srečanju z mano in mojo psičko je skrbnica ovratnico močno zategnila in povlekla psico navzgor proti sebi, da jo je skoraj zadušila. Ker sem bila preveč šokirana, da bi sploh kaj izustila in gospo opozorila, sem se odločila, da o tem raje kaj napišem. Pri tem sem se spomnila na dr. Dobiasa in njegov poskus. Zanimivo bo, če ga boste izvedli kar takoj!

S preprosto vajo preverite, kako se počuti pes, ki ima ovratnico

Razprite dlani, da ustvarite U, palca naj se pri tem stikata. Palca položite na začetek vratu, tam kjer je majhna vdrtina, s prsti pa si objemite vrat. Potem globoko vdihnite, stisnite roki in ju z vso silo potegnite nazaj in navzgor, palca pa se morata pri tem še vedno dotikati. No, zdaj veste, kako se počuti pes na ovratnici.

Če ste fino stisnili in potegnili, se vam je morda zazdelo, da vam zmanjkuje sape in da boste omedleli. Podobno se dogaja s psi. Ampak predstavljajte si, da pri njih ne gre le za enkratni poteg. Ko pride do situacije, da pri psu zategnemo ovratnico, jim seveda podobno kot nam zmanjka zraka in lahko postanejo panični. To pa pomeni, da bodo spet potegnili, ker se bodo poskusili rešiti. Pri tem bodo seveda naleteli na protipor, s čimer se bo njihova stiska še povečala in lahko posledično pride do agresivnega obnašanja itd.

Težave s hrbtom in vratnimi vretenci, pa to sploh še ni vse!

Do zdaj smo s to preprosto vajo ugotovili, da ovratnice za pse niso ravno najboljše. Že kar veliko je bilo narejenih raziskav na to temo in leta 2001 je eno oceno, ki je posebej zgovorna, opravil Anders Hallgrenna temo težav s hrbtom. Pri tem je ugotovil, da težave s hrbtom in z njimi povezane bolečine vplivajo na stanje telesa in obnašanje psa. Ocena živali je pokazala, da je imelo težave s hrbtom kar 79 % agresivnih psov in/ali psov v stresu ter 69 % zadržanih psov. Poleg tega je bilo mogoče 91 % psom, ki so kazali poškodbe vratnih vretenc, to pripisati kot posledico dolgotrajnega oz. močnega vlečenja povodca z ovratnico.

Če si pogledamo vrat psa in poškodbe, ki so lahko posledica vlečenja oz. potegov povodca.

Pride lahko do poškodb mišic vrata in hrbtenice, lahko pride do zmečkanin grla in zgornjega dela dihalne poti, lahko prihaja do vnetij na območju vratu, nepravilnega delovanja ščitnice ter težav z očmi.

Prva stvar, ki jo lahko opazi skrbnik psa, ki stalno »vleče«, je običajno njegovo hropenje. To je posledica zmanjšane dotoka zraka zaradi stalnega vlečenja. Kot smo videli že z našim preizkusom, lahko to sproži smrtni strah. Poleg tega je ravno spodnji del vratu pri psih manj omiščen, kar pomeni, da bo zato v vratu zaradi naprežanja prihajalo do napetosti in blokade, ki se lahko izrazijo kot glavoboli, občutek omotice, bolečine v hrbtenici, težave z ravnotežjem, kronične bolečine itd.

Če psa z ovratnico na povodcu sprehajate vsak dan in če pes pri tem vleče, lahko pride do kroničnih obolenj in tudi vedenjskih sprememb.

Običajno skrbniki za svoje pse izbirajo ozke ovratnice, zaradi česar lahko v kombinaciji z močnejšimi potegi, npr. ko pes steče s polno hitrostjo in ga prisilno zaustavi konec povodca, pride tudi do hujših poškodb vratnih vretenc, v najhujšem primeru tudi do zloma vratu.

Zdrs medvretenčne ploščice

Če pride npr. do zdrsa medvretenčne ploščice, so poleg običajnih bolečin lahko prisotni tudi mravljinčenje (kar se izraža tudi s tem, da si pes liže šapice, ker ne ve, kako bi se drugače znebil neprijetnega občutka), občutek neposti, nevrološke motnje, motnje delovanja mehurja in črevesja, ter seveda ohromelost.

Slabo delovanje ščitnice

V zadnjem času je na področju celostne veterine veliko govora o ščitnici oz. še posebej hipotirozi (slabo delovanje ščitnice) pri psih. Ščitnica je žleza, ki se nahaja na vsaki strani grla, tako kot pri ljudeh, in na različne načine skrbi za našo dobrobit. Če kar koli vpliva na nje-
no delovanje ali je celo poškodovana, lahko povzroči izrazite fizične

in psihične spremembe. Lahko se zruši imunski sistem, pride do presnovnih motenj, ki tako kot pri ljudeh povzročijo pomanjkanje energije, težave s kožo/kožuhom, debelost, vnetja ušes itd., na vedenjskem področju pa ter »nesprovočirane« agresije, shizofreno obnašanje, strah

brez razloga, pomanjkanje čustvenih odzivov in otopenlost. Običajno ovratnica pritiska ravno na območje ščitnice ter posledično vpliva na njeno normalno delovanje.

Pritisk ovratnice na vrat omejuje tudi dotok limfe in krvi ter z njo kisika v možgane, kar spet povzroči občutek omotice, glavobole, težave s koncentracijo, šumenje v ušesih ter težave z očmi. Do teh pride zaradi povišanega očesnega tlaka, ki pa lahko povzroči motnje vida, glavkom ali celo slepoto.

Leta 2006 so na Univerzi Wisconsin-Madison objavili študijo merjenja očesnega tlaka pri psih, ki je pokazala, da je bil pri psih z ovratnico očesni tlak znatno povečan, pri psih z oprsnico pa ne. 26 psom so pregledali oči ter izmerili očesni tlak in prišli do zaključka, da naj bi psi z oslABLJENO ali tanko roženico ali nagnjenostjo h glavkomom (aljaški malamuti, haskiji, samojedi, jazbecarji, kokeršpanjeli, čivave, pudlji, terierji), uporabljali oprsnico.

Slabo počutje in bolečine spremenijo žival in jo spravijo v stanje obupa in agresije.

Ovratnica lahko tudi vodi do konfliktnih srečanj z drugimi psi. Vir fotke: Nina Tschanhenz, Pro Brustgeschirr.

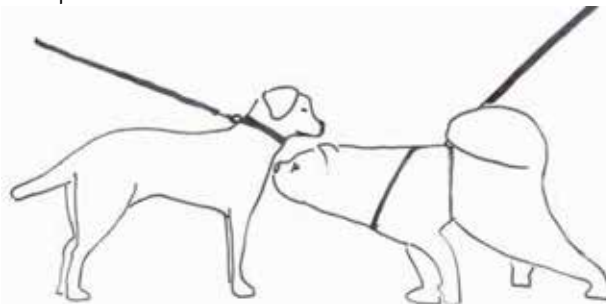
Če menite, da vaš pes kaže znake, ki bi lahko bili posledica uporabe ovratnice, vam svetujem, da jo zamenjate z oprsnico in se nato morda odločite še za kakšen drugi korak, če bodo določene težave še vztrajale. Vrat je, kot smo videli, občutljiv del telesa in hkrati tudi pomemben organ za sporazumevanje psa. Seveda tudi v tem primeru ovratnica ne odigra dobre vloge, saj psa običajno omejuje in stopnjuje verjetnost konflikta z drugim psom.

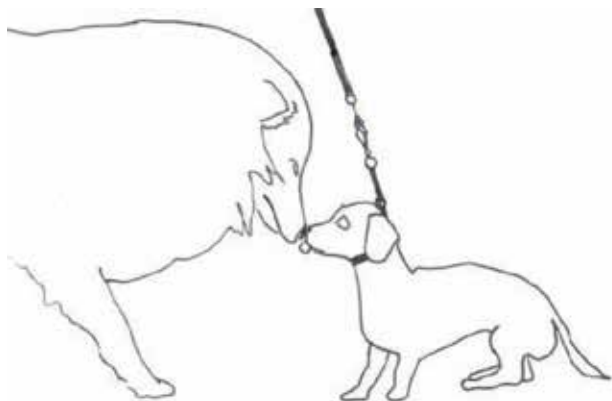
Ovratnica in vedenjske težave

Pes z ovratnico ima oviran dostop do »sogovornika«. Ker ga skrbnik vleče nazaj, njegova telesna drža deluje grozeče, kar lahko povzroči spor. Ravno agresija na povodcih je v današnjem času eden najbolj običajnih primerov vedenjske problematike, za katero je v največji meri kriva uporaba ovratnice oz. negativne izkušnje, ki jih pri takšnih srečanjih prek ovratnic pridobivajo psi.

Večina »pasjih« staršev se bo strinjala, da so najbolj agresivni in zaletavi ravno najmanjši psi. Zakaj?

Ko je pes še mlad (in majhen), skrbniki zelo pogosto pohitijo mimo večjega psa, nehote svojega ljubljencega povlečejo oz. ga vlečejo stran, tudi ko se psa želita povohati. S tem je njegova ponavljajoča se izkušnja ta, da ob srečanju z drugim psom ne dobi dovolj zraka in da takšna srečanja običajno spremlja bolečina. Zaradi tega veselje ob srečanju z drugim psom zamenjata stres in jeza. Takšen vzorec je precej težko razbiti, ampak prvi korak je vsekakor menjava ovratnice z oprsnico ter ogromno potrpljenja, po potrebi tudi ustrezna strokovna pomoč.

Kaj pa v šoli? Ovratnica ali oprsnica?

Skrbniki mladičev ali bodoči skrbniki mladih kužkov, ki se odločate za obisk katere od pasjih šol, bodite zelo pozorni. Šole običajno priporočajo uporabo ovratnic, ki naj bi bile pripomoček med učenjem. Učenje se izvaja z različnimi signali, ki jih vodnik daje psu, tudi s kratkimi potegi/cukanji za ovratnico. Seveda zdaj po vsem prebrnem vemo, da to ni ne dobro ne priporočljivo, zato vam polagam na srce, da ste pri cukanju resnično izjemno previdni in da raje potegnete premalo kot preveč. Kužka boste že naučili vsega, kar se mora naučiti. Morda ne v času trajanja šole, z veliko potrpljenja in nežnosti pa na dolgi rok vsekakor.

Kot smo videli, je izbira med ovratnico ali oprsnico precej enostavna.

Kakšne so torej prednosti oprsnice?

Zdravje živali pri uporabi oprsnice skoraj ni ogroženo, zmanjšuje tveganje napačnih vedenjskih impulzov, zmanjša vlečenje psa, za žival je ugodnejša za nošenje, živali nudi več stabilnosti.

Seveda niso vse oprsnice enako dobre. Za večino pasem je za vsakdanjo uporabo najbolj primerna tako imenovana T-oprsnica, če pa vaš pes vleče, lahko kupite tudi posebno oprsnico proti vlečenju ali oprsnico, razvito na osnovi metode TTouch.

In kaj je zdaj s šarpejko iz začetka zgodbe? Po pogovoru z različnimi »pasjimi sosprehajalci« sem izvedela, da je psička močno agresivna, da je napadla že kar nekaj psov in da se ji očitno nič kaj dobrega ne piše, če bo šlo tako naprej. Njena skrbnica je žal zelo posebna gospa in resnično upam, da mi bo naslednjič prisluhnila, ko ji bom svetovala, naj svoji psički nabavi ustrezno oprsnico in seveda nagobčnik. Tako bi lahko bili njuni sprehodi skoraj zagotovo manj stresni tako za njiju kot vse ostale v soseski.

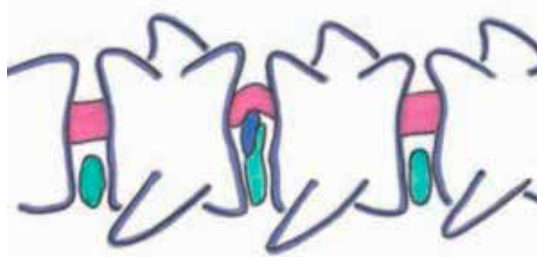
Viri:

- Anders Hallgren, Rückenprobleme beim Hund (Untersuchungsreport), Animal learn Verlag,
- Nina Tschanhenz, Pro Brustgeschirr,
- Peter Dobias, One jerk can cause a lot of damage.

O AVTORICI:

Tanja Kresnik je po izobrazbi zootehnik. Kljub temu, da je svojo poklicno pot nadaljevala na drugem področju, se je ob delu vedno znova vračala k svoji prvi ljubezni – živalim in njihovi dobrobiti. Zato se je posvetila proučevanju komplementarnih, manj invazivnih in živalim prijaznih pristopov in je certificirana energijska osteopatinja po Salomonu. Svoje delo dopolnjuje predvsem z zoofarmakognozijo, sistemom, ki združuje aromaterapijo in fitoterapijo.

E-NASLOV: info@tanjakresnik.si

INOVATIVNI IZDELKI LOOMP ZA BERNIJE S POPUSTOM!

Pri LOOMP-u, slovenskem proizvajalcu ležišč in ovratnic, oprsnic in povodcev za mačke in pse, so izdelki narejeni tako za vas kot za vašega ljubljénčka. Posebno pozornost pritegnejo izdelki po naročilu. Med njih sodijo tudi ovratnice ali oprsnice z vezenjem: lahko izvežejo ime kužka ali mucka in telefonsko številko. Izbirate lahko med različnimi barvnimi kombinacijami izdelkov in različnimi pisavami ter barvami vezenja. V primeru, da se vaš kuža ali muček izgubi, ga tako najditelj hitro in brez težav varno vrne lastniku.

Izdelujejo tudi praktične oprsnice Loomp proti vlečenju. Omogočajo prijazen, močan in hkrati nežen nadzor nad vašim psom. Vlečenje na sprehodu je neprijetno tako za lastnika kot za psa. Pes, ki vleče, lahko postane hitreje vznemirjen. Zaradi napetosti, ki jo čuti, se zaganja in laja na druge pse ter ljudi. Praktična oprsnica proti vlečenju se natakne na sprednji tački. Povodec se zapne na hrbtnem delu na kovinski obroček oprsnice. Nastavljiva ovratnica se zapne okoli vratu z močno plastično zaponko. Podložena je na predelu prsnega koša in na prednjih tačkah, zato je za psa udobna in nemoteča, hkrati pa preprečuje odrgrnine.

Ostale slovenske izdelke LOOMP si lahko ogledate na njihovi spletni strani : <http://loomp.si/>

Novosti pri Loomp-u lahko spremljate tudi na njihovi facebook strani, kjer objavljajo razne dogodke, natečaje in zanimive vsebine iz sveta hišnih ljubljénčkov.

www.facebook.com/loomp.pets

S fotokopijo tega oglasa vam pri LOOMP-u nudijo 10%-ni popust na vse izdelke razen na ležišča in postelje.

Baron – majhen bernski planšarski pes iz Prače

Zdaj, ko to pišem, leži ob mojih nogah pod pisalno mizo. Baron. Kakšno zveneče ime! Kakšna strašljiva življenjska pot – upam, s srečnim koncem. Pa pojdimo na začetek.

Ko je naš klub že zapiral svoja vrata, je nanje potrkal, natančneje se je obrnil na e-naslov naše Nine Barlič g. Steven Green, ugledni predsednik britanskega kluba za bernske planšarske pse. Opisal je pobudo Đenane Cizmić, aktivistke za reševanje psov v Sarajevu: v zloglasnem azilu Prača pri Sarajevu je v grozljivih razmerah našla mladega bernija, ga poimenovala Baron in ga namestila v začasen dom, plačljiv pasji hotel, iz katerega bi moral čim prej na varno. Za pomoč je prosila Angleže, ti pa naš klub, saj lažje preverimo stanje in ukrepamo. Po deset-dnevni bitki za potrebne dokumente, po dolgih dopisovanjih in preverjanju možnosti, kaj bi bilo za Barona najbolje, je prišel dan D: v petek, 23. februarja smo ga pričakali v Brežicah. Skrbniki Bernijevega sklada smo sklenili, da je znesek 178,94 €, ki je ostal v klubski blagajni, na razpolago za potrebe Barona, angleški klub pa je kril 40 € za stroške dokumentov (veterinarskega certifikata, ki ga v BiH res težko dobiš) in strošek transporta v Slovenijo v višini 330 €.

Barona so kot stotine drugih bosanskih psov našli na cesti. Azil Prača je le eden od azilov, ki si nikakor ne zaslužijo tega imena. Pasji krvniki lovijo pse po ulicah, tudi sterilizirane in kastrirane, tudi tiste, za katere ljudje skrbijo in so neškodljivi... ker vsak ujeti pes pomeni denar. Še bolje je, če je to mrtev pes. Zato psi umirajo grozljive smrti in tisti, ki preživijo Pračo, se uvrščajo v kategorijo, podobno preživelim v koncentracijskem taborišču Auschwitz. Zelo zgovoren je prispevek, ki so ga konec lanskega leta posneli novinarji oddaje 24ur.com in ga najdete na tem naslovu

<http://www.24ur.com/novice/svet/video-in-foto-praca-zloglasni-azil-smrti-kjer-zapuscene-pse-raje-ubijejo-kot-da-bi-jim-nasli-nov-dom.html?bl=1>

Prispevek vam bo po vsej verjetnosti priklical najmanj solze v oči.

Mali Baron je droben kužek bernskih barv, tehta slabih 15 kilogramov, po oceni veterinarke Mirjam Blatnik iz Brežic je star med šest in sedem mescev. Šibke rahitične nožice nosijo presuho telo, vendar je njegov duh popolnoma bernski: živahen v okviru svojih fizičnih zmognosti, zvedav, olikan, nikoli vsiljiv, ubogljiv ... predvsem pa neskončno hvaležen za priložnost zaživeti novo življenje. Poleg probiotikov in vitaminov dobiva kakovostno (domačo) hrano, skrbno nego in vso ljubezen, ki jo zmorem. Barbara mu je predpisala še homeopatske pripravke za pravilno rast kosti.

Naše pasje – mačje krdelo ga je sprejelo z mešanimi občutki: mačke ga vzgajajo vsaka po svoje, Fani je povsem zgrožena, Fellow pa kot pravi terapijski pes ve, da je Baron potreben nege, skrbi in ljubezni. Vsakega obiskovalca njegove bernske očke na mah osvojijo in vrsta potencialnih posvojiteljev se daljša...

Včeraj sva imela dan za nego kože: pred odhodom iz Sarajeva je bil sicer skopan, a ostalo mu je na kupe spolstene dlake, ki še nikoli ni videla glavnika oz. krtače. Potrpežljivo in radovedno je ležal na mizi ter sledil škarjicam in glavnikom. Niti ene same pritožbe, niti kančka protesta.

V peklenskem mrazu so najini sprehodi (v zimskem plaščku) kratki in omejeni na lulanje in kakanje. Odličen apetit daje upanje, da bo Baron uspel nadoknaditi vsaj nekaj zaostankov v svojem razvoju. Ponoči spi ob moji postelji. Njegovo pretegovanje in globoki vzdihli sporočajo, da sem se odločila prav: odpreti je treba srce in dom. Plačilo je nepopisno bogato.

V Baronovem imenu iskrena hvala vsem sodelujočim v tej misiji: britanskemu klubu za BPP, veterinarjem in aktivistom, predsednici Animal Angels, nenazadnje pa tudi vsem vam, ki ste prispevali v naš Bernijev sklad.

Mojca Sajovic

Pomisleki o pasjih razstavah po svetu

Iz ameriške revije The Dog Press, ki izhaja od začetka stoletja, o sebi pa trdi, da je »neuvrščena«, ker ni podrejena nobeni izmed ameriških kinoloških zvez, smo si izposodili članek o pasjih razstavah, ki se povsod, tudi v Evropi in po svoje tudi pri nas, vse bolj spreminjajo. Vlada jim pomembni, veliki vzreditelji, ki tekmujejo med seboj ne samo za svoje vzrejne linije, ampak predvsem vsak za svoj trg. Obvladujejo jih spretni, z vsemi triki in znanji namazani handlerji, sposobni psa predstaviti do vrhunskosti primerno pasmi, tudi napake znajo prikriti, dobre plati pa poudariti. Majhni, ljubiteljski vzreditelji in ljubiteljsko priučeni, včasih tudi neuki in malo nerodni razstavljalci nimajo več kaj iskati med profesionalci, ki jih lahko najemajo premožni lastniki psov in predvsem prevladujoči vzreditelji posameznih pasem. Prav lahko se zgodi, da je pes popolnoma drugače ocenjen, če ga vodi poklicni postavljač, kakor pa v rokah svojega manj spretnega gospodarja.

Vsem je sicer jasno, da so razstave gonilo delovanja kinoloških zvez in pasemskih klubov, brez razstav bi marsikatera zveza že ugasnila. Vendar kot tudi na drugih področjih obstajata dve plati medalje, ena bleščeča in druga motna, bolj resnična. V velikih centrih vzoredne prireditve za gledalce pomenijo več kot ocenjevanje psov. Povsod, tudi v majhnih kinoloških centrih in obrobni deželah, pa so sodniki vedno bolj pod pritiskom, da v kratkem času ocenijo kolikor je mogoče veliko psov. Američani se o teh problemih že odkrito pogovarjajo. «Srednji razred» tudi na pasjem razstavnem področju izginja ...

Tone Hočevar

Se bliža konec pasjih razstav?

Prevod in priredba: Nina Barlič

Vse več ameriških klubov, ki so se ukvarjali s pasjimi razstavami, med njimi celo veliki pasemski klubi, se odloča za ukinitve delovanja. Ugotovili so namreč, da na razstavah že dolgo ne gre več zgolj za primerjavo vzrejnega potenciala čistokrvnih pasem, ampak predvsem za igro moči in vplivanja na sodniške odločitve. Kot da bi pozabili, da gre na pasjih razstavah za pse, ne pa za sodnike ali razstavljalce.

Če se ta katastrofalen trend nadaljuje, ne bo več pasjih razstav, kot jih poznamo, in prav tako ne zdravega tekmovanja med vzreditelji in med lastniki. Na nek način bo izginil celoten srednji razred razstavne skupnosti. Ostali bodo le še lastniki 'pasjih tovarn' (ki danes najemajo handlerje, da promovirajo njihove izdelke) in premožneži, ki proizvajajo kakovosten pasemski potencial.

Na razstavah, vsaj tistih v organizaciji ameriške kinološke zveze, je vse več 'nerazstavnega' programa, kot so tekmovanja lastnikov in handlerjev ali v razredu 'Bred-By', kjer danes že prevladujejo poklicni razstavljalci, ki se jim zdi bolj udobno in finančno ugodneje vzrejati in promovirati svoje linije.

Zaradi teh in podobnih dopolnitev programa se krajša čas razstavljanja posameznega psa, s trenutnih dveh minut na eno samo minuto. Za omenjene programske dopolnitve pa sodnikom namreč niso odredili dodatnega časa, zato ti sedaj dobesedno skačejo od psa do psa. Če je bilo prej običajno, da se sodnik psu na tleh ali na mizi približa, še preden je ta v zahtevani razstavni pozi, ali da si pse v teku ogleda vse naenkrat, saj jih le tako lahko ustrezno primerja, jih danes ocenjuje le individualno, kar pomeni, da je praktično vse odvisno od profesionalnosti razstavljalca. Časovne omejitve tako zmanjšujejo verodostojnost in kakovost ocenjevanja v ringu, zato se na koncu upravičeno vprašamo, v čem je sploh še smisel.

Vir: <http://www.thedogpress.com/ClubNews/end-of-the-dog-show-era-ch.asp>

Oljčni listi: naravna alternativa antibiotikom

Verjetno se vam je že velikokrat zgodilo, da ste veterinarsko ambulanto zapustili s škatlico antibiotikov. Le-ti so lahko škodljivi, na žalost pa veterinarji dandanes predpisujejo antibiotike praktično za kakršnokoli bolezen. Ne glede na to, ali gre za kužni kašelj, rano, kožne težave ali okužbo sečil. Celo če težave vašega psa ne bodo uspeli diagnosticirati ali, še huje, 'za vsak primer', boste v roke dobili antibiotike.

Pretirana uporaba antibiotikov prizadene vsesplošno zdravje psa. Antibiotiki namreč niso neškodljivi in imajo lahko dolgoročne stranske učinke. Kar večina od nas ne ve, je, da lahko resno in nepopravljivo poškodujejo zdravje psa. Kljub temu, da običajno pozdravijo okužbo, lahko trajno poškodujejo črevesno floro.

Poleg škodljivih bakterij, ki povzročajo okužbo, antibiotiki uničijo tudi koristne bakterije, ki jih psi nujno potrebujejo za zdravje prebavil in zdrav imunski sistem. Uničenje koristnih bakterij je lahko trajno, pri obnovi le-teh ne morejo pomagati niti probiotiki.

Kadar se zgodi, da antibiotiki uničijo koristne črevesne bakterije, žal to ne vpliva le na prebavne težave. Približno 80% vsega imunskega sistema se nahaja v črevesju, kar pomeni, da poškodovano črevesje zmanjšuje sposobnost telesa, da se obvaruje pred boleznimi. Antibiotiki bi tako morali biti vedno zadnja izbira.

Na srečo se jemanju antibiotikov lahko izognemo z naravnimi alternativami. Ena od teh so oljčni listi, ki veljajo za učinkovit naravni antibiotik.

Listi oljke (*Olea europaea*) delujejo protimikrobno – uničujejo bakterije, viruse in glivice. Glavna sestavina, oleuropein, aktivira imunski sistem in se na ta način bori proti patogenom (organizmi, ki povzročajo bolezen). Poleg oleuropeina oljčni listi vsebujejo še druge sestavine, ki imajo prav tako zdravilne učinke.

Poglejmo nekaj glavnih lastnosti oljčnih listov:

1. Naravni antibiotik – Za razliko od sintetičnih antibiotikov oljčni listi v obrambi pred škodljivimi bakterijami ne poškodujejo koristnih bakterij v črevesju in sluznicah.
2. Antioksidant – Vsebujejo veliko antioksidantov, ki v telesu skrbijo za uravnoteženje prostih radikalov, ki sicer lahko povzročijo t.i. oksidativni stres. Posledica take poškodbe telesa na celični ravni je lahko rak ter vse ostale bolezni.
3. Delujejo protivirusno – Onesposobijo viruse tako, da prodrejo v okužene celice, kjer ustavijo razmnoževanje virusov in tako preprečijo njihovo širitev.
4. Delujejo protiglivično – Pomagajo pri različnih glivičnih obolenjih, celo pri kandidi, kot antioksidant imajo 400-krat večjo moč kot vitamin C in 200-krat večjo kot zeleni čaj.
5. Delujejo protivnetno – Vnetje je glavni vzrok kroničnih in degenerativnih bolezni. Študije na živalih so pokazale, da bi oljčni listi lahko pomagali celo pri poškodbah živcev in po kapi. Flavonoidi, ki jih listi vsebujejo, lahko omilijo artritične težave, težave s srcem, kronične bolečine in težave, ki so posledica raka.
6. Delujejo antiparazitno – Uspešni so pri zdravljenju črevesnih parazitov, vključno z giardio (preizkušeno!) in glistami.
7. Pospešujejo izločanje seča – Pomagajo telesu pri izločanju vode in strupenih snovi, pomagajo pri prebavi ter preprečujejo okužbe in vzdraženje prebavnega trakta.
8. Znižujejo krvni sladkor – Upočasnjujejo prebavo škroba in vsrkavanje sladkorja iz črevesja. V tem primeru je potrebna previdnost pri psih, ki jemljejo zdravila za diabetes.

Glede na zgoraj napisano so oljčni listi učinkoviti pri mnogih zdravstvenih težavah: kužni kašelj, gripa, kandida, glivične okužbe ušes ali kože, črevesne ali prebavne težave in okužbe, paraziti, okužbe sečil, artritis, diabetes, okužbe v ustih, kot odvajalo ...

Oljčni listi so varni za uporabo, raziskave na živalih niso pokazale izrazitih stranskih učinkov, tudi pri precej velikih odmerkih ne. Kljub vsemu se občasno lahko pojavijo stranski učinki, kot so slabost, bruhanje in prebavne težave. Uporaba pri brejih in doječih psičkah ni priporočljiva!

Pri nakupu je potrebno paziti na kvaliteto proizvoda, ki ga kupimo, najbolje je kupiti artikle ekološkega porekla. Oljčni listi se dobijo v različnih oblikah – v obliki prahu (zmleti, posušeni listi), kapsul in tinktur.

Za splošno orientacijo o odmerku se lahko držite naslednjih načel (podatki so za liste v obliki prahu):

- majhni psi: ¼ čajne žličke na dan
- srednje veliki psi: ½ čajne žličke na dan
- veliki psi: 1 čajna žlička na dan

Iz posušenih listov lahko pripravite tudi čaj. V tem primeru prelijete čajno žličko posušenih listov s skodelico vrele vode, pustite stati 10-15 minut, precedite, ohladite in postrežete. 20 kg pes naj bi spil približno eno skodelico dnevno.

Pri zdravljenju kandidate in ostalih okužb je priporočljiv odmerek za 20 kg psa 500 mg (prah ali kapsule) dvakrat na dan. Pri zdravljenju kandidate je treba začeti postopoma, z majhnimi odmerki, ki jih počasi povečujemo do priporočenega dnevnega odmerka. V nasprotnem primeru namreč lahko pride do t.i. Herxheimerjeve reakcije, do katere pride zaradi odmiranja glivic kandidate in se pokaže kot poslabšanje simptomov.

Pri odpravljanju notranjih parazitov priporočajo izvleček, ki vsebuje vsaj 12% oleuropeina. Potrebno ga je dajati 8 tednov, za velike pse 1000 mg dvakrat dnevno.

Oljčni listi se uporabljajo v naravni medicini že precej dolgo, so zelo varni za uporabo, predvsem pa zdravju in vašim kužkom precej bolj prijazni od antibiotikov.

Ne glede na to, v kateri obliki boste kupili oljčne liste, se pri velikosti naših psov lahko držite odmerjanja, kot je navedeno na embalaži. Pri nas je preizkušena tinktura, iz ekološke pridelave, kupite jo lahko na spletni strani <https://www.zelisca-hanuman.si/>.

Barbara Šolc
Vir: DNM

MALO ZA ŠALO

Standard pasjega skrbnika

Za vsako pasmo psov so spisani standardi, določene so lastnosti, ki jih pes mora imeti, in navedene napake, zaradi katerih je lahko slabše ocenjen ali celo izločen iz vzreje ali tekmovanja. Pa ste se kdaj vprašali, kakšen standard bi za nas spisali naši štirinožci? No, lahko bi se glasil nekako takole ...

Splošne značilnosti:

Ideal je energično, daljnovidno bitje s pogumom in vztrajnostjo lovskega psa in naravnim odporom do poraza. Med nezaželene lastnosti štejemo nerodnost in okornost, saj je za izvajanje njegovih dejavnosti bistvena določena mera hitrosti in okretnosti. Običajno se na razstavah pojavlja v krdelih.

Glava:

Širina med ušesi niha odvisno od zmage ali poraza. Glavo obkroža šop dolge ali kratke dlake, ki je lahko ravna, valovita ali kodrasta. Včasih je dlaka na vrhu glave razredčena ali je sploh ni, a to je pri samicah bolj redko. Samec ima včasih brado ... tudi to je pri samici redko, vendar ni nemogoče.

Nos:

Rdečkast odtonek v poletnih mesecih. Tega pri sicer prvovrstnem primerku ne štejemo za napako.

Ušesa:

V sorazmerju z glavo. Zelo zaželena je sposobnost poslušanja, ko je v družbi starejših in pametnejših.

Usta:

Dovolj široka, da spravi noter taco. Rahla izboklina v čeljusti nakazuje na poslastico.

Trup:

Krajši tip: običajno rejen in dobro obložen na zadnjih četrth, mlahavost je zelo nezaželena. Daljši tip: vitek in žilav. Dodatna dolžina ne šteje za pomanjkljivost pri nobenem od tipov, pod pogojem, da ne omejuje delovanja.

Rame:

Nikoli povešene, dovolj široke za trepljanje ali jokanje na njih.

Hrbet:

Mišičast in močan; občasno je dovoljena otrdelost zaradi sklanjanja čez velike pse ali čepenja ob malih psih.

Prsni koš:

Dovolj prostora za veliko srce.

Sprednje tace:

Gibljive in mišičaste zaradi dvigovanja kletk, postavljanja šotorov, nošenja psov in negovanja.

Sprednje šape:

Delovni primerek ima kratko prigrizene nohte; dolžina ali izguba velja za napako.

Zadnje tace in šape:

Zelo mišičaste in gibljive. Vzdržljivost ni bistvenega pomena. Kolena dobro upognjena, rahlo poškodovana zaradi klečanja na prostem.

Barva:

Nepomembna, a pozor: zelena, ki označuje zavist, ali rdeča, ki označuje bes, veljata za diskvalifikacijo.

Značaj:

Nepristranski in dostojen, celo eleganten med delom. Zaželene lastnosti vključujejo vedrost, živahnost in prilagodljivost, kadar je v družbi svojega kr dela. Sramežljivost pred tujci ne velja za napako, za diskvalifikacijo pa štejejo širjenje govoric in hudobija katerekoli stopnje.

Splošne napake:

Pretirano negovanje, zamujanje, pomanjkanje športnega duha in obrekovanje.

Vaš pes

Svinjski sapniki in težave s ščitnico

Psička Emmy naše dolgoletne članice Danice Rebov je sedaj stara 18,5 mesecev. Poleti ji je skrbnica poleg briketov za mlade pse začela dodajati doma pripravljeno hrano, oktobra lani pa je prešla čisto na doma pripravljeno hrano. Hranila jo je izmenično z domačim ovčjim mesom in drobovino jagenjčkov, ribami iz konzerve in svinjskimi sapniki z rižem ter svežo sezonsko zelenjavo.

Konec septembra je bila Emmy pri veterinarju, kjer so jo tudi stehali – imela je slabih 40 kg. V oktobru se je začela praskati in skrbnica je pomislila, da bi lahko imela bolhe. Kljub sredstvu za zatiranje bolh se je praskanje in odpadanje dlake nadaljevalo. Appetit je imela sicer velik, ampak na njej se to ni prav nič poznalo. Ker je bila vseeno zelo živahna, skrbnica še pomislila ni, da je kaj narobe. V začetku decembra pa se ji je le zdelo, da je že predolgo tako oskubljena in da se ji tudi rebra čutijo bolj, kot bi bilo normalno. Peljala jo je k veterinarju, kjer se je izkazalo, da je shujšala celih 5 kg. Opravili so preiskave vode in krvi. Rezultati so pokazali, da je sicer vse v mejah normale, le ščitnični hormon je bil izredno povečan. Da bi ugotovili, kateri hormon je povečan, so takoj naročili še razčlenitev analize po posameznih hormonih. TSH je bil popolnoma normalen, T4 pa namesto običajnih 12,9-50 nmol/l kar 151,9 nmol/l. Razmišljali so, kaj bi lahko bil vzrok, saj še niso imeli izkušenj s tako povečano vrednostjo pri tako mladi psički. Pri starejših mačkah in psih je vzrok velikokrat rak na ščitnici, vendar so zaradi mladosti psice to hitro izključili.

Ko je skrbnica veterinarjem povedala, s čim Emmy hrani, pa so takoj pomislili, da bi lahko bili krivi sapniki, saj je na njih tudi ščitnica. Emmy jih je jedla 1x do 2x tedensko, redno. Tudi veliko drugih veterinarjev je bilo enakega mnenja. Eden od njih se je celo posvetoval s kolegom tirologom in slednji je potrdil, da so lahko krivi sapniki. Da je bilo pred leti nekaj primerov, ko so otroci zbolevali zato, ker so jedli hamburgerje in je bilo v njih verjetno kaj podobnega.

Skrbna lastnica je sapnike iz Emmyne prehrane takoj umaknila in ji pričela dajati močnejše obroke. Po enem mesecu so opravili kontrolni pregled – Emmy je dobila vse kilograme nazaj, tudi dlaka se ji je začela gostiti. Krvne preiskave so pokazale, da je hormon T4 sedaj v mejah normale (18 nmol/l.)

Njena druga psica Oda je jedla enako hrano, a ker je sterilizirana, ji morda hormoni delajo drugače. Res pa je, da tudi njena teža ni prekomerna, kar je sicer značilno za sterilizirane psice.

Namen tega prispevka ni skrbnike odvrniti od tega, da svojemu psu tu in tam ponudijo kak sapnik. Počnite pa to zmerno in bodite pozorni na morebitne spremembe v telesni teži ali dlaki.

Po prispevku Danice Rebov povzela Nina Barlič

Terapevtski psi v pomoč žrtvam vojn

Prevod: Nina Barlič

Da so terapevtski psi lahko pravi odrešeniki tudi za travmatizirane žrtve vojn, dokazuje izpoved 29-letnega Francisja iz Ugande, ki je zaradi eksplozije bombe na domačem dvorišču v starosti 12 let popolnoma oslepel. Francis pripoveduje, da si po tem dogodku ni želel drugega kot umreti – dokler se ni spoprijateljil s psom. Imel je nočne more, zaradi stigmatizacije pa se je počutil ničvrednega. Žarek upanja mu je prinesel pes po imenu Tiger, s katerim se je srečal med svojim bivanjem v internatu. Francisu je odleglo, ko ga je ponoči na stranišče spremljal Tiger in mu ni bilo treba več buditi sostanovalcev.

Pomen terapevtskih živali pri težavah z duševnim zdravjem je na Zahodu dobro dokumentiran, v Vzhodni Afriki pa zelo redko prepoznan, saj se ljudje psov bojijo. Francis se je kasneje izuril za psihologa in leta 2015 ustanovil projekt Comfort Dog, s katerim je pomagal več kot 300 žrtvam vojne v Ugandi, ki so jo zaznamovale ugrabitve otrok za vojaške ali spolne namene.

Prisotnost psov osebe s težavami v duševnem zdravju pomirja in preprečuje negativne misli. Francis večino svojih psov dobi z edine veterinarske klinike na severu Ugande. V glavnem uporablja potepuške pse, ki so tudi sami žrtve. Ko se ti psi povežejo s pacienti, se vzpostavi prijateljstvo, od katerega imajo korist oboji, pove Francis.

Vir: <http://news.trust.org/item/20180222130934-pu7au/>

Miklavževanje na belem Pohorju

Kadar pozimi pomislim na Pohorje, se mi pred očmi prikažejo podobe smučarjev. Kljub obilici snega naš decembrski obisk Pohorja ni vključeval smučanja, temveč krasen pohod z našimi kosmatinci po zimski idili. Za tradicionalno klubsko miklavževanje smo namreč tokrat izbrali slikovito pohorsko vasico Gorenje pri Zrečah na višini 760 metrov. Naši prizadevni organizacijski ekipi je spet uspelo najti kraj, ki ga še nismo obiskali in je prijazen do naših bernijev.

Toplo oblečeni in primerno obuti smo si najprej ogledali bližnjo okolico in pretegnili noge ter tačke. Občudovali smo panoramski razgled na dolino, bele poljane, drevesa, katerih veje so se mestoma upogibale pod težo snega, ter modro nebo brez oblaka. Lepota zasnežene pokrajine je bila pomirjujoča in navdihujoča.

Debelina snežne odeje, kamor še ni stopila nobena noga ali tačka, nas je sčasoma premamila v živahnejši ritem. Naši berniji radi lovijo in prinašajo palice ter druge igračke, zato so zavzeto lovili tudi kepe. Pozorni smo bili, da kepe niso bile pretrde. S tekom po snegu in skakanjem v zrak so se berniji hitro utrudili in čas je bil za počitek. Sprehod smo zaključili s skupnim fotografiranjem in nato zavili na okrepčilo.

V gostišču Smogavc, ki leži na razgledni točki sredi vasi, nas je po okusnem kosilu obdaril Miklavž. Vsi člani smo se dobro odrezali na kvizu o poznavanju bernijev, naši kosmatinci pa so pokazali veliko trikev.

Lepo je bilo skupaj v zimski pravljici!

Mateja Pečar

Nova ugodnost za člane skupine MOJ BERNI 10%-NI POPUST V SPLETNI TRGOVINI PODJETJA IRIS

Spletno trgovino najdete na naslovu <https://www.vetshop.si/>. Zagotovo boste našli za svojega bernija precej zanimivih artiklov: hrano, tudi dietno, izdelke za nego, prehranske dodatke

Od slednjih naj omenimo **APTO-FLEX** - prehransko dopolnilo za pse in mačke, ki podpira obnovo hrustanca in sklepnih vezi ter jih ščiti. Poveča nastajanje sklepne tekočine, poveča gibljivost sklepa in omogoča hitrejšo obnovo samega hrustanca. Uporablja se pri živalih, ki že imajo težave z osteoartritisom in pri živalih, ki so nagnjene tem težavam.

Sestava: **HIALURONSKA KISLINA**: je osnovna sestavina mazila v sklepih oz. sklepne tekočine sesalcev, ki obnavlja visoko elastične lastnosti sklepne tekočine in izboljša gibljivost sklepov. **KOLAGEN**: je glavna beljakovina vezivnega tkiva, kjer predstavlja 25% vse beljakovinske mase. Nahaja se tudi znotraj nekaterih celic. Zanj je značilna velika natezna trdnost in je glavna sestavina hrustanca, vezi, tetiv in kosti. **MSM**: Organska oblika žvepla je nepogrešljiva sestavina, ki zagotavlja splošno zdravje celic. Ima pomembno vlogo pri izgradnji kolagena in vezivnega tkiva v telesu, ter s pomočjo svoje učinkovine pomaga ohranjati zdravje in vitalnost sklepov. Znan tudi po svoji močni antioksidativni funkciji. **HONDROITINSULFAT**: je spojina ogljikovih hidratov in je naravno prisoten v zunajceličnem matriksu. Pomemben je pri ohranjanju strukturne celovitosti vezivnega tkiva.

GLUKOZAMINSULFAT: glukozamin je aminosladkor in se med drugim nahaja v vezivnem tkivu in hrustancu. Igra vlogo pri nastanku in obnovi hrustanca, pomaga ohranjati zdrave sklepe. Poleg tega, da ima vlogo zaščite organizma, tudi preprečuje prekomerno obrabo in spodbuja proizvodnjo hrustanca ter poveča gibljivost sklepov.

O natančnem načinu uveljavljanja popusta vas bomo obvestili preko e-pošte.

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS
predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer;
e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, 1000 LJUBLJANA

**Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite
objavam na spletnih straneh.**

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernške planšarske pse, št. 1/2018. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Nina Barlič

Člani uredniškega odbora: Tone Hočevar, Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje